

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd vbi partium occidentalium Imperator vita functus esset, iterum
sedibus suis Paulus & Athanasius exturbantur, ille in exilium eiectus è
medio sublatus est, hic verò fuga sibi consuluit. Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

duces trucidant. Magnentius incursione facta, omnes occidentis partes subegit.

Quòd ubi partium occidentalium Imperator vita functus esset, iterum sedibus suis Paulus & Athanasius exturbantur, ille in exilium eiectus è medio sublatus est, hic verò fuga sibi consuluit.

CAP. XXI.

Istorum malorum omnium concursatio exiguo temporis momento facta est. Quarto namq; anno post concilium Sardicense acciderunt, Sergio & Nigriano Coss. Quibus Constantio nuntiatis, totius imperii gubernacula putavit ad se peruenisse. Imperator igitur in partibus orientis declaratus, bellum contra tyrannos cum omni apparatu mouere instituit. Athanasii autem aduersarii, tempus opportunum sibi oblatum arbitrati, contra illum, cum nondum Alexandriam aduentauerat, grauissima crimina de integro cõfingunt: Imperatoremq; Constantium docent, eum vniuersam Aegyptum & Lybiam peruertisse. Delectus ministrorum, quem in alienis ecclesiis fecerat, calumniam aduersus eum maximè auxit. Athanasius interea Alexandriam reuersus, varia episcoporum Aegypti concilia congregauit. Illi tum decretis episcoporum, qui Sardicæ conuenerant, tum concilio Hierosolymis à Maximo coacto, congruentia faciunt. Imperator verò, qui iam pridem Ariano errore implicatus tenebatur, omnia, quæ antea decreuerat, in cõtrariam partem detorsit. Ac primum Paulum episcopum Constantinopolitanum in exilium eijci iubet: quem quidem illi, qui eum abducebant, Cucusi vrbis Cappadociæ, nequiter strangularunt. Marcello etiam Ancyra expulso, Basilius rursus illi ecclesiæ præficitur. Lucius item episcopus Adrianopolis, in vincula coniectus, carceris cruciatu interiit.

Quinetiam ea, quæ de Athanasio erant ad Imperatorem relata, tam ingenti iracundiæ æstu illum incenderunt, vt è medio tolli, vbiunque terrarum reperiretur, mandaret. Porrò autem Theodulum, & Olympium ecclesiarum Thraciæ præfules, similiter neci dare iubet. Verùm quæ imperator statuerat, non clam Athanasio fuere: sed maturè præsenties,

SOCRATIS HISTORIAE

capessit fugā, sicq; Imperatoris minas deuitat. Huic eius fuga obtrectat Ariani: & maximè Narcissus Neroniadis, ciuitatis Ciliciæ Episcopus, Georgius Laodiceæ, & Leontius, qui tum Ecclesiæ Antiochenæ præfuit. Qui cū esset presbyter, eo dignitatis gradu propterea deiectus est, quòd mulieris nomine Eustoliæ cōsuetudine vtēs, & turpē suspiciōe, in quam eius causa venerat, occultare laborans, mēbra genitalia sibi exeruisset, vti deinceps liberius cum ea vitam degeret, neque quicquam committeret, quamobrem eius gratia in crimen vocaretur. Iste Imperatoris Constantii voluntate ac studio Antiochenæ ecclesiæ episcopus post Stephanum, qui Placito successerat, creatus est. Sed de illo satis.

Quòd Macedonius episcopatum Constantinopolitanum adeptus, eos qui ab eo dissentiebant plurimis malis affecit. CAP. XXII.

PER idem tempus Macedonius, Paulo, eo modo, quo dictum est, è medio sublato, ecclesiis Constantinopolitanis præficitur: libertatemq; maximam apud Imperatorem adeptus, bellum inter Christianos mouit, nihilo inferius eo, quod erat eodem tempore à tyrannis concitatum: persuasitq; imperatori, vt ei ecclesiarum vastationem molienti subsidio esset: atque adeo efficit, vt quæcunque maleficia aggredi vellet, lege rata fierent. Vnde lex fuit in singulis ciuitatibus peruulgata. Copiis militaribus imperatum est, vt Imperatoris edictis exequendis sedulò inferuerent. Exturbantur itaque non ex ecclesiis solum, verū etiam ex ipsis vrbibus omnes, qui fidei consubstantialis assentiebant. Ac primum de illis solum exigendis laboratum est. Cum autem mali contagio longius serperet, illi qui exigua, aut fere nullam curam habebant ecclesiarū, eos vt cum ipsis communicarēt, cogere instituerunt. Erat certe violentia nō minor ea, quàm illi olim adhibuerant, qui Christianos ad simulachra colenda compulissent. Etenim multi, cruciatus cuiusq; generis, varias membrorum distortiones, bonorum publicationes, perpepsi sunt: alii patriæ finibus expulsi: alii tormentis enecti: nonnulli cum essent abducti in exilium, interierunt. Et cum ista in omnibus orientis ciuitatibus gerebantur, tū Constantinopoli vel maximè. Hanc intestinè per-